

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОНОТВОРЧОГО ПРОЦЕСУ

Окладна М.Г.

Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого, м. Харків

Розвиток засобів масової комунікації, інформатизації, підвищення їх ролі у суспільно-політичних процесах, що відбуваються у державі, суттєво змінило рівень та якість взаємовідносин між державою та громадянами. Відповідно до законодавства України одним з головних пріоритетів України є прагнення побудувати орієнтоване на інтереси людей, відкрите для всіх і спрямоване на розвиток інформаційне суспільство, в якому кожен міг би створювати і накопичувати інформацію та знання, мати до них вільний доступ, і обмінюватися ними, щоб надати можливість кожній людині повною мірою реалізувати свій потенціал, сприяючи суспільному і особистому розвитку та підвищуючи якість життя.

Інформаційна діяльність стала об'єктом пильної уваги усіх державних органів. Вона є одним з діючих інструментів державного управління, складова частина забезпечення законодавчого процесу в Україні.

Питання вдосконалення законотворчої діяльності, підвищення якості законів особливо актуальні для сучасної України.

Подальший розвиток демократії передбачає відкрити, прозору діяльність Верховної Ради, яка базується на активній участі громадян у прийнятті законодавчих рішень. Вільне обговорення проектів законодавчих актів, інформування про них населення дозволить парламенту своєчасно одержувати повну і точну інформацію про існуючу ситуацію в країні, відношення громадян щодо обговорюваних нормативних актів. Такий стан законодавчої роботи парламенту може бути реалізований за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, завданнях яких буде забезпечення депутатів Верховної Ради об'єктивною та повною інформацією, необхідною для прийняття зважених рішень у сфері підготовки законопроектів з урахуванням інтересів суспільства.

Закон України «Про Регламент Верховної Ради України» не містить визначення поняття інформаційного забезпечення законодавчого процесу, не передбачає громадського обговорення законопроектів, консультацій щодо їх змісту з науковцями, фахівцями та іншими зацікавленими особами.

Конституція України встановлює, що носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в державі є український народ. Однак суб'єктами законотворчої діяльності, відповідно до Конституції, є Президент України, народні депутати, Кабінет Міністрів України. Конституція не передбачає участі народу у законотворчій діяльності, не наділяє його правом законодавчої ініціативи. Демократичність суспільства, перш за все, проявляється в тому, що закони виражають волю народу, тому конституції багатьох європейських країн закріплюють право законодавчої ініціативи за громадянами. Подальший розвиток демократії в Україні потребує, на думку багатьох науковців, закріплення на конституційному рівні право законодавчої ініціативи за народом України, розробив механізм та процедури його реалізації.